

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Варна, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Диана В. Джамбазова
Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20223000500598 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от пълномощника на Ю. Е. Х. от гр. Силистра срещу решение № 114/2.11.2022 г. по гр.д.№ 267/2021 г. на Окръжен съд – Силистра в частта му, с която е отхвърлен иска с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ срещу Гаранционен фонд – София, при участието на трето лице-помагач П. И. С. – за разликата над уважения размер от 70000 лева, до предявения размер от 100000 лева. Оплакванията са за неправилност поради нарушение на закона, с молба за отмяна в обжалваната част и за уважаване изцяло на предявения иск.

В подадени писмени отговори Гаранционен фонд – София и третото лице-помагач П. И. С. изразяват становище за неоснователност на въззивната жалба.

Въззивната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид липсата на подадена въззивна жалба срещу решението в осъдителната му част, за присъдената в полза на ищеца сума от 70000 лева, решението е влязло в сила. След като прецени доказателствата по

делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установено следното:

Предявен е иск от Ю. Е. Х. от гр, Силистра по чл.493а, ал.1 и 3 вр. с чл.519, ал.1, т.1 от КЗ срещу Гаранционен фонд-София, БУЛСТАТ: 121446665 сумата от 100 000 лева - обезщетение за причинените му болки и страдания, поради причинената смърт на баща му - Е.И.Х., настъпила като резултат от ПТП от 08.09.2018г., ведно с лихвата за забава и разноски.

Ответникът оспорва основанието и размера на претенцията, като твърди липса на влязъл в сила съдебен акт, установяващ евентуалната вина на извършителя на ПТП. Възражава, че представеният констативен протокол за ПТП не е писмено доказателство с материалната доказателствена сила на официалните документи и твърди съпричиняване на вредоносния резултат от страна на загиналия.

Третото лице-помагач Застрахователно акционерно дружество „ОЗК Застраховане” АД – София оспорва предявените иски по основание и размер, оспорва описания от ищеца механизъм на ПТП.

Третото лице-помагач П. И. С., изразява становище за недоказаност и неоснователност на исковите претенции, оспорва описания механизъм на ПТП и прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат.

Приложенияте по делото писмени доказателства установяват, че на 08.09.2018 г. на пътя Разград - Попово е настъпило ПТП, при което П. И. С., управляващ товарен автомобил марка „Щаер“ модел „19С46“ с ДК № РР8772ВК, поради неспазване на правилата за движение, ударил чело автомобил марка „Форд“ модел „Транзит“ с ДК № СС 4314СВ, управляван от П.Й.Ш., в резултат от което са пострадали 18 души, сред които Е.И.Х., който починал. Безспорно е между страните, че Е.И.Х. е баща на ищеца Г. Е. Х..

Образуваното НОХД № 296/2019 година на Окръжен съд – Разград е завършило с осъдителна присъда от 23.04.2021 г., с която П. И. С. е признат за виновен в причиняването на процесното ПТП.

По делото не се спори, че за товарен автомобил „Щаер“ няма сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, която да покрива отговорността на водача за причинените от него имуществени и неимуществени вреди на трети лица, поради което

към застрахователна отговорност е привлечен Гаранционен фонд-София по силата на чл.519, ал.1, т.1 от КЗ.

По предявената претенция по реда на чл. 496 КЗ на ищеца е образувана щета № 20210072/12.04.2021 г., с постановен на 28.06.2021 г. отказ за изплащане на обезщетение. С оглед горното, съдът приема, че е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника по чл.519, ал.1, т.1 от КЗ за обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди от загубата на баща му, настъпила в резултат от процесното ПТП.

Назначената комплексна автотехническа и медицинска експертиза представя заключение, съобразно което автобусът, в който е пътувал покойния баща на ищеца е бил технически изправен, монтирането на седалките е било съгласно изискванията на завода - производител. Загиналият Е. Х. е бил без поставен обезопасителен колан, но такива колани не са били монтирани на седалките за пътници.

Събраните гласни доказателства установяват, че ищецът и покойния му баща са имали нормални взаимоотношения. Свидетелката Х.а сочи, че макар да се живели отделно, тя и ищеца са ходели да му помагат на село. След смъртта на баща му, здравословното състояние на ищеца се влошило и се покачили показателите на кръвната му захар.

Разпоредбата на чл.52 от ЗЗД предвижда обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което понятие не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат от съда при определяне на размера на обезщетението – възрастта на увредения, общественото му положение, включително настъпилите в страната в обществено-икономически план промени в сравнение с момента на настъпване на вредата и икономическата конюнктура. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увредените лица.

Неоснователно е възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, поради непоставяне на предпазен колан. Фактът, че автобусът, в който е пътувал не е бил оборудван с обезопасителни колани не може да се вмени във вина на загиналия баща на ищеца.

Събраните гласни доказателства установяват, че ищеца и покойния му баща макар да не са живеели в едно домакинство, но са имали нормални и близки отношения и са разчитали един на друг. Следователно, смъртта на баща му се е отразила на душевния мир на ищеца и на здравословното му състояние.

С оглед напредналата възраст на загиналия баща на ищеца и факта, че бащата и сина са живеели в различни населени места и не са имали ежедневна, непосредствена близост помежду си, съдът намира, че справедливият размер на дължимото обезщетение е сумата от 70000 лева иска. За разликата до 100000 лева искът е неоснователен – уважаването му изцяло би довело до неоснователно обогатяване на ищеца. Решението – в обжалваната му част следва да бъде потвърдено, поради което Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 114/2.11.2022 г. по гр.д.№ 267/2021 г. на Окръжен съд – Силистра в обжалваната му отхвърлителна част. В необжалваните му части, решението е влязло в сила.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____